Analize și opinii

Dan Diaconu: Turul Ucrainei în câteva minute

Acum 30 minute 10 Vizualizari 6 Timp de citire

Inevitabilul începe să se petreacă. Întreaga structură a armatei ucrainene crapă, recunoscând pentru prima dată pe față eșecul contraatacului. E o chestiune pe care am spus-o încă din primăvară și, în general, am prostul obicei de a avea dreptate. Iată că narativul cade, iar ucrainenii își fac bagajele pentru o retragere masivă.

Toate planurile de retragere „pe poziții mai bine fortificate" sunt întocmite de Statul Major General al Ucrainei și prevăd retragerea masivă din estul țării. *Ce s-a întâmplat?* – se vor întreba toți hrăniții cu propagandă. S-a întâmplat fix ceea ce spun de-atâta timp în care sunt făcut „*propagandist al lui Putin*". Realitatea dă de pământ cu toți criminalii care au împins oameni nevinovați în mașina de tocat a războiului de acolo. Care putea fi

încrederii în invincibilitatea marii puteri vestice”. Ce s-a obținut? O îndoctrinare a minților fierbinți și pierderi catastrofale de personal în partea ucraineană a frontului. De altfel, retragerea actuală nu e o „repoziționare strategică”, așa cum vor s-o marketeze creierele zob ale propagandei, ci o fugă „*rușinoasă, dar sănătoasă*”. Realitatea e crâncenă: după ce Ucraina și-a sacrificat o întreagă armată în lupta absolut irațională cu Rusia, mai are o rezervă maximă de 500 000 de oameni. E un dezastru absolut. Când Statul Major General spune că se vor retrage pe poziții mai bine fortificate, „uită” să amintească faptul că cele mai bune fortificații, în care Occidentul a investit masiv timp de aproape zece ani au fost Mariupol, Soledar, Bahmut, Avdiivka. Am spus încă de la câștigarea Soledarului și Bahmutului de către Wagner că, de fapt, pozițiile respective au adus victoria armatei ruse. Deja propaganda intrase în epoca „*Bahmutul nu-i atât de important din punct de vedere strategic*”, la fel cum acum vor intra în epoca „*nici Avdiivka nu era atât de importantă*”.

Unde se va retrage armata Ucrainei? E interesant că acum caută să fortifice zona din spatele râului Oskil, sperând în menținerea liniei Kupiansk-Lîman. Va fi fascinant de urmărit lupta pe „linia disperării”, mai ales în contextul atacului pe care rușii îl dau asupra localității Sumî. De altfel, acum când planurile de repliere ale armatei Ucrainei sunt la vedere, putem înțelege că acestea erau cunoscute strategilor ruși, altfel nu-mi dau seama cum de au introdus atât de brusc ținta Sumî. În perioada imediat următoare vom vedea o propagandă masivă privind „*întărirea apărării armatei ucraienene*” pe măsură ce retragerea se va desfășura. Trebuie să mai menționez că planul de „repliere” trebuie finalizat la jumătatea lunii ianuarie.

Doar că, dincolo de arme, trebuie să vedem schimbarea reală care se petrece. Pentru a o înțelege o să vă pun în oglindă conflictul din Israel. Vedeți zilnic imaginile dezolante ale distrugerilor din Gaza, motiv pentru care vă voi întreba simplu: *oare rușilor le-ar fi fost greu să transforme Ucraina într-un asemenea „purgatoriu”?* Răspunsul e logic pentru oricine are capul pe umeri: ar fi fost infinit mai ușor și mult mai ieftin. Atunci, ne vine logic următoarea întrebare: „*De ce au ales rușii să urmeze o astfel de strategie costisitoare?*”. Răspunsul l-am dat de la bun început: rușii nu au căutat să cucerească Ucraina, ci să-i recâștige pe ucraineni. Am urmărit cu foarte mare atenție lupta pe tărâmul ideologic de acolo. În timp ce Occidentul a investit masiv în re-nazificarea Ucrainei, în ideologizarea țării pe modelul Bandera, rușii au mers în direcția opusă, arătându-le ucrainenilor capcana în care se aruncă. Dacă direcția ideologică rusească a părut inițial falimentară, acum își arată mugurii. Cărțile de istorie circulă „pe sub mână”, iar ideologia servită de mijloacele de comunicare în masă ale Ucrainei a căzut. Doar o minoritate radicalizată mai crede ceea ce toarnă propaganda. De aceea naționalismul ucrainean își trăiește ultimele clipe. E vorba de naționalismul pe care și l-ar fi dorit SUA și Occidentul deoarece, din ce în ce mai masiv, acolo se ridică un alt naționalism, cel al revoltei față de Vest. Tema istorică păe care au marșat rușii a prins extrem de bine, iar acum ucrainenii urlă că „*Occidentul ne-a trădat!”*. Și asta nu se manifestă doar în interiorul granițelor, unde viața a devenit imposibilă, ci mai ales în afara granițelor, în Occidentul atât de primitor la început pentru ucraineni. Brusc, cotele de ajutorare au căzut peste tot în Occident deoarece, pur și simplu, nu mai sunt bani la bugetele și așa secătuite de război sau de fantasmele climatice. Iar căderea ajutoarelor conduce la o mare dezamăgire din partea celor care se obișnuiseră cu viața ușoară. Iată cum, odată cu dezamăgirea vine dorința de răzbunare. Și ce răzbunare e mai crâncenă decât aceea de a-i înfige cuțitul pe la spate fostului aliat? Uite-așa, doctrina rușilor, care la început părea falimentară, începe să dea roade.

Mai e un aspect pe care probabil nu l-ați remarcat. V-ați întrebat ce rol a avut Zelenskyi la întronizarea deviantului Milei în Argentina? Nu vi s-a părut cam dubioasă apariția sa acolo? Să vă spun contextul. Înainte de începerea conflictului din Ucraina, conturile secrete ale lui Zelenskyi reușiseră să adune 1.2 miliarde de dolari. În prezent se estimează că piticul porno a strâns în conturile sale între 3 și 5 miliarde de dolari. De aceea acum caută cu disperare un exil de lux post-război în care să-și savureze agoniseala. SUA pare a nu fi o soluție, chiar dacă probabil i s-a promis ceva. De la acceptarea șahului iranian SUA nu mai face asemenea greșeli deoarece în jocurile internaționale vrea să pară echidistantă. Cu un parazit în propria ogradă care va fi vânat pentru corupție în țara de baștină, SUA nu va mai putea să se miște atât de liber. În plus, care ar putea fi sentimentele americanilor văzând cum un individ corupt până-n măduva oaselor trăiește în țara lor cheltuindu-și banii pe care i-a făcut din deturnarea impozitelor și taxelor americanilor? E clar că „dosarul american" i s-a închis în față. Astfel încât Argentina ar putea deveni o alternativă interesantă și deosebit de ieftină pentru belferul de la Kiev. Iată motivul prezenței sale la Buenos Aires.

Dacă voi avea sau nu dreptate în ceea ce-l privește pe Zelenskyi vom vedea destul de repede. Retragerea din est a armatei ucrainene este preludiul unei crize politice de proporții la Kiev. Rușii așteaptă să dea acolo lovitura de grație acolo. Asta, în condițiile în care regiunile intrate în Federația Rusă au toate șansele să desfășoare alegeri pe teritoriul lor complet. Este începutul unui vânt slav și asta strict din cauza nulităților lacome de la vârful puterii vestice.

Autor: **Dan Diaconu**

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/2023/12/turul-ucrainei-in-cateva-minute.html

Despre autor

editor